

единението на Таллара съ Марсена, но не сполучилъ въ това. Талларъ го надпрѣварилъ и безпрѣпятствен-но се съединилъ съ баварския кур-фюрстъ и Марсена при Аугсбургъ. Съединенитѣ имъ сили съставили до 57.000 души. А принцъ Евгений се расположилъ при Диллингенъ. Въ туй време Марлборо, вслѣдствие на несъгласия между него и баденския принцъ, като искалъ подъ нѣкой бла-говиденъ прѣдлогъ да се избави отъ съвмѣстничеството на послѣдния, въз-ложилъ му съ 15.000 души да об-сажда Инголцадъ, което впрочемъ не било необходимо, а самъ той билъ расположенъ между Аугсбургъ и Ин-голцадтъ.

За да принудятъ съюзницитѣ да се отгледятъ отъ Бавария на лѣва-та страна на Дунава, баварския кур-фюрстъ, Марсенъ и Талларъ при-бѣгнали къмъ едно странно срѣдство, именно — сами прѣминали на лѣвия брѣгъ на Дунава и надолу по него тръгнали къмъ Хохщедтъ. А между това, ако бихж стояли въ силната си позиция при Аугсбургъ, тѣ бихж удържали съюзницитѣ въ бездѣйст-вие и бихж ги принудили, за зае-манието на Бавария, да обсаждатъ баварскитѣ крѣпости.

Впрочемъ тѣ не се излъгали въ прѣдположенията си: Марлборо се съединилъ на долний Лехъ съ прин-ца Евгения, който отстѣпилъ прѣдъ французско-баварската армия, и като прѣминалъ заедно съ него въ До-наувертъ на лѣвия брѣгъ на Дунава, тръгналъ сжщо къмъ Хохщедтъ. Тукъ двѣтѣ армии, всѣка на брой около 63.000 души, се срѣщнали и влѣзли въ бой — почти случайно. Марсенъ и Талларъ, като прѣдпола-гали, че съюзницитѣ ще отидатъ къмъ Нердлингенъ, никакъ не очаквали сражение и срасположили при Хо-щедтъ, не въ боенъ, а въ походенъ рѣдъ, въ каквото вървали. Тѣй като

Марсенъ и Талларъ началствували армиитѣ си независимо единъ отъ другъ и войскитѣ имъ имали обик-новенно отдѣленъ строй, то армията на Таллара съставлявала дѣсното, а армията на Марсена лѣвото крило, конницата отъ лѣвото крило на Тал-лара се допирала до конницата отъ дѣсното крило на Марсена и слѣдо-вателно найголѣмото число отъ фран-цузската конница се намирало въ центра на цѣлата армия! Освѣтъ това, тъкмо на туй мѣсто, близо до селе-нието Оберъ-Клау (днесъ Оберъ-Глаухаймъ), бойната линия на фран-цузитѣ съставлявала исходящъ жгълъ къмъ страната на неприятеля. Прѣдъ фронта ѝ, въ една низменна и влаж-на впадина протичала рѣчичката Не-белбахъ, но французитѣ били рас-положени твърдѣ далечъ отъ нея. Дѣсния флангъ на Таллара допиралъ до Дунава и селението Бленхаймъ (днесъ Блиндхаймъ) близо до него, което Талларъ заелъ съ 27 бата-лиона пѣхота и 12 ескадрона дра-гуни, всичко 14.700 души. Марсенъ заелъ съ часть отъ пѣхотата си се-ленията Оберъ-Клау и Лютцингенъ, които лѣжали прѣдъ фронта му. Тѣй щото расположението на францу-зитѣ при Хохщедтъ, никакъ не съ-образно съ мѣстността, било въ-обще въ всѣко отношение погрѣшно. Като се удостоверилъ въ това, при оглѣда му, Марлборо върху него имен-но основалъ плана на атаката си. За пѣ лесно да раскъса центра на французитѣ, а между това, пѣ добръ да скрий намѣрението си, той въз-ложилъ на принца Евгения да про-изведе съ дѣсното крило на съюз-ната армия най напредъ една лѣж-лива атака срѣщъ лѣвото крило на французитѣ т. е. противъ Марсена. Тѣзи атака била отблъсната, но до като тя се извършвала, англо-хол-ландската пѣхота безпрѣпятственно се построила въ нѣколко линии задъ